

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)- WZÓR II

Opis przedmiotu

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	Historia kultury fizycznej	
114/P/1/ST/B,10			History of Physical Education	
Język wykładowy		j. polski		
Rok akademicki		2019/2020		
Kierunek		Wychowanie Fizyczne		
w zakresie		Nauk o Kulturze Fizycznej		
Poziom studiów		studia pierwszego stopnia		
Profil studiów		praktyczny		
Forma studiów		studia stacjonarne		
Semestr / semestry		I		
Przynależność do grupy zajęć		Grupa przedmiotów z zakresu nauk podstawowych		
Status przedmiotu		obowiązkowy		
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS		Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS
		Wykład	30 [h]	...2 ECTS
		Ćwiczenia	[h]	
		
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów	Kształtuje umiejętności praktyczne (profil praktyczny)		2 ECTS
	z uprawnieniami	Służy zdobywaniu przez studenta uprawnień do wykonywania zawodu nauczyciela wychowania fizycznego		ECTS
	z dyscypliną	Nauki o Kulturze Fizycznej		2 ECTS
Forma nauczania		tradycyjna- zajęcia zorganizowane w Uczelni		
Wymagania wstępne		brak		
Jednostka prowadząca		Wydział Filologiczno-Pedagogiczny		
Koordynator		dr hab. Grzegorz Kiedrowicz		
Osoby prowadzące		dr hab. Grzegorz Kiedrowicz		
Adres strony internetowej pjo		http://uniwersytetradom.pl		

Adres e-mail, telefon koordynatora	g.kiedrowicz@uthrad.pl 48-361-78-66
------------------------------------	---

EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Cel kształcenia:	Nauczanie historii kultury fizycznej ma na celu pokazanie dobrych wzorców na przestrzeni wieków dbałości o swoje ciało, pozytywnych skutków rywalizacji. To powiązanie przeszłości z teraźniejszością. Pokazywanie osiągnięć i zasad fair play. Jest nieodzowne w dobrym przygotowaniu nauczyciela wychowania fizycznego.
Treści programowe:	<p>Wykłady – 30 godz. Dzieje historii kultury fizycznej</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Przedmiot historii kultury fizycznej i jej stan badań. Wychowanie fizyczne u ludów pierwotnych 2. Wychowanie fizyczne w starożytności: Chiny, Egipt, Babilonia, Indie 3. Kultura fizyczna w Grecji antycznej – igrzyska, poglądy filozoficzne. Kultura fizyczna w starożytnym Rzymie 4. Średniowiecze – wychowanie rycerskie, gry i zabawy ludu. Wychowanie fizyczne w epoce Odrodzenia – koncepcje filozoficzno-pedagogiczne 5. Wychowanie fizyczne w epoce Oświecenia – poglądy: Komeński, Lock, Rousseau. Wychowanie fizyczne w szkołach XVIII wieku: GutsMuths, szkoły w Polsce 6. Wychowanie fizyczne w XIX wieku – czynniki rozwoju, gimnastyka w Europie, Pestalozzi, Nachtgall, gimnastyka szwedzka, w Niemczech, Anglii 7. Kultura fizyczna na ziemiach polskich XIX wieku: towarzystwo Sokół, PTT, Jordan, towarzystwa sportowe. <p>Początki nowożytnej kultury fizycznej</p> <ol style="list-style-type: none"> 8. Początki sportu nowożytnego, stowarzyszenia sportowe w Europie, kluby sportowe. Wznowienie igrzysk olimpijskich – idee Coubertaina 9. Początki i rozwój turystyki w Europie i na ziemiach polskich, zwłaszcza turystyki górskiej 10. Wychowanie fizyczne w okresie międzywojennym, kształcenie nauczycieli wf 11. Kultura fizyczna w okresie PRL-u. Kultura fizyczna po 1989 roku <p>Współczesne problemy sportu</p> <ol style="list-style-type: none"> 12. Gwiazdy światowego i polskiego sportu. 13. Największe polskie osiągnięcia sportowe i alpinistyczne 14. Polacy na Olimpiadach <p>Dzieje i osiągnięcia sportu w regionie radomskim</p>
Metody dydaktyczne (kształcenia):	Wykłady informacyjne realizowane z wykorzystaniem technik multimedialnych (powiązane z efektami kształcenia). Metody aktywizujące poprzez wywołanie dyskusji na temat wyświetlanych filmów ilustrujących treści nauczania zwłaszcza na szukaniu odpowiedzi wiążących historię z czasem obecnym
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się, sposób obliczania oceny końcowej:	Wykłady wymagania: zdanie testu pisemnego na zakończenie wykładów. Ocena korygowana jest na korzyść poprzez zaliczanie punktów w trakcie wykładów. Pozytywna odpowiedź oznacza zwiększenie oceny o pół stopnia.

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer	Opis efektów uczenia się dla	Kierunkow	Forma zajęć	Forma	Metody

efektu uczenia się	przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	y efekt uczenia się (KEU)		weryfikacji (zaliczeń)	sprawdzania i oceny
W1	budowę i funkcje organizmu człowieka, a także metody oceny stanu zdrowia oraz objawy i przyczyny niektórych jego zaburzeń, związku wychowania fizycznego z edukacją zdrowotną, rozumie znacznie ruchu w profilaktyce zdrowotnej, rozumie rolę sportu, w szczególności w aspekcie prozdrowotnego stylu życia oraz podnoszenia sprawności fizycznej i umiejętności sportowych	K_WG03	wykład	egzamin	egzamin pisemny w formie testu składającego się z pytań o charakterze zamkniętym
W2.	rozumie wpływ społecznych i cywilizacyjnych zmian na styl życia społeczności lokalnej, regionalnej, krajowej i światowej	K_WK08	wykład	egzamin	egzamin pisemny w formie testu składającego się z pytań o charakterze zamkniętym
K1	aktywnego działania i efektywnej współpracy z różnymi ludźmi i instytucjami na rzecz kultury fizycznej	K_KO05	wykład	egzamin	egzamin pisemny w formie testu składającego się z pytań o charakterze zamkniętym
K2...	posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka	K_NauK01	wykład	egzamin	egzamin pisemny w formie testu składającego się z pytań o charakterze zamkniętym
Stopień osiągnięcia kierunkowych efektów uczenia się: K_WG03; K_WK08; K_KO05; K_NauK01					

Literatura podstawowa, literatura uzupełniająca, pomoce naukowe
<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Lipoński W.: Historia sportu. Na tle rozwoju kultury fizycznej, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2012 2. Wroczyński R.: Powszechne dzieje wychowania fizycznego i sportu, Wydawnictwo BK, Wrocław 2003 3. Gaj J., Hądelek K.: Dzieje kultury fizycznej w Polsce, AWF w Poznaniu, Poznań 1997 4. Żak P.: Historia polskiego sportu, Dragon, Bielsko-Biała 2015 <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Filek M.: Kartki z historii sportu, Zysk i S-ka, Poznań 2012 2. Historia mundialu, Buchmann, Warszawa 2014 3. Porada Z.: Starożytne i nowożytne igrzyska olimpijskie, KAW w Krakowie, Kraków 1980 4. Drążdżewski S., Szkieła W.: Olimpijczycy XXX-lecia, LSW, Warszawa 1976 5. Igrzyska stare jak świat, Sport i Turystyka, Warszawa 1976 6. Kowieska U.: Wybór źródeł i tekstów z historii kultury fizycznej i rehabilitacji, AWF we Wrocławiu, Wrocław 1997 7. Szymański L.: Kultura fizyczna w polityce II Rzeczypospolitej, AWF we Wrocławiu, Wrocław 1995 <p>Pomoce naukowe: rzutnik multimedialny, dostęp do Internetu lub wcześniejsze nagrania filmów</p>

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS			
Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. kontaktowe (IGK)	Zajęcia bez nauczyciela-praca własna studenta (ZBN)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w ... <i>wykładach</i>	X	X	30 [h]
Samodzielne studiowanie tematyki ... <i>wykładów</i>	X	10 [h]	X
Udział w <i>ćwiczeniach / ćwiczeniach laboratoryjnych</i>	X	X	...[h]
Samodzielne przygotowanie się do <i>ćwiczeń</i>	X	... [h]	X
Udział w konsultacjach	...4 [h]	X	X
Przygotowanie do <i>zaliczenia / egzaminu</i>	X	...5 [h]	X
Udział w <i>egzaminie / zaliczeniu</i>	...1 [h]	X	X

Sumaryczne obciążenie pracą studenta	...5 [h]/ 0,2	15 [h]/ 0,6	...30 [h]/ 1,2
Punkty ECTS za przedmiot	... 2 ECTS		

Informacje dodatkowe, uwagi